

PÓJDŹ ZA MNĄ

Mt 8,22

SNE św. Kamila w Zabrze i Wspólnota Maryi Królowej Aniołów

16 lutego 2023, nr 81

Sztuka rozeznawania, czyli jak rozpoznać Boże prowadzenie

Jako chrześcijanie wierzymy, że Bóg może przemawiać do serca i nas prowadzić. W Słowie Bożym czytamy: „Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną i Ja daję im życie wieczne” (J 10,27). To wszystko prawda, ale żeby upewnić się, że nasze natchnienia rzeczywiście pochodzą od Boga, trzeba nauczyć się rozeznawać.

Jak wskazuje ks. Krzysztof Kralka w swojej książce „Szkola rozeznawania duchowego” rozpoznawanie duchów to praktyka, która ma swoje źródło w Biblii. W Liście św. Jana można przeczytać:

„Umilowani, nie dowierzajcie każdemu duchowi, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków pojawiło się na świecie. Po tym poznajecie Ducha Bożego: każdy duch, który uznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga (1 J 4, 1-2)”.

Dodatkową wskazówkę można znaleźć w Liście do Galatów. Apostoł Paweł podaje owoce Ducha Świętego, takie jak miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie (Ga 5, 22-23).

Dlaczego warto rozeznawać i co trzeba wiedzieć na ten temat?

Czy wystarczy odczuwać pokój, radość i inne owoce Ducha Świętego, by poznać Boże poruszenia? Niestety nie. Rozeznawanie jest znacznie bardziej skomplikowane. Jak tłumaczy ks. Kralka: „Jeżeli przychodzi myśl, której towarzyszą te uczucia (związane z owocami Ducha Św. z Listu do Galatów – przyp. red), mogę domniemywać, że pochodzi ona od Boga. Mimo to nie wolno mi szybko i za tym pobiec, muszę to jeszcze rozeznąć”. Według św. Ignacego Loyoli natchnienia pochodzą z 3 źródeł: Ducha Bożego, ducha ludzkiego i złego ducha. Docieranie do prawdy wymaga cierpliwości i rozwagi.

Żeby rozeznawać, nie można być w stanie grzechu ciężkiego, bo wtedy usłyszenie Bożego głosu będzie bardzo trudne. Trzeba być także wolnym od przywiązań i swoich pomysłów na życie. Ks. Kralka opisuje: „Mogę ustami mówić co innego, mogę nawet

świadectwa mówić z ambony i zakładać wspólnoty, a jednocześnie nie chcieć Boga, Jego ładu”. Duchowny dodaje również, że zdolność do rozeznawania zyskuje się jedynie wówczas, gdy zachowuje się dystans do swoich planów. Jeżeli nie mamy w tej kwestii wolności, nie zweryfikujemy Bożych poruszeń. Zdarzają się osoby skoncentrowane na swoich zamysłach do tego stopnia, że nawet podczas czytania Słowa Bożego, interpretują wszystko na własną korzyść. Takie postępowanie nie ma sensu.

Typy rozeznawania, czyli właściwa hierarchia

Ks. Kralka opisuje 3 podstawowe sposoby rozeznawania, które ułatwiają sprawdzenie czy poruszenia duchowe pochodzą od Boga. Ważne, by zachować ich odpowiednią hierarchię. Duchowny wyodrębnia następujące metody weryfikacji:

1. **Rozeznanie moralne** – należy określić, czy dane natchnienie jest zgodne z Bożym prawem, czy nie łamie Dekalogu, czy wypływa z miłości do Boga i bliźniego.
2. **Rozeznanie naturalne** – wiąże się z tym, kim jesteśmy i do czego w pierwszej kolejności Bóg nas powołuje.
3. **Rozeznanie duchowe** – to trzeci, ostatni poziom rozeznawania i wymaga ogromnej ostrożności. Żeby odpowiedzieć sobie na pytanie, skąd pochodzi poruszenie, trzeba znać Boga i wiedzieć, jakie są oznaki działania Ducha Świętego.

Jak rozróżnić Ducha Bożego od ducha ludzkiego i złego ducha?

Choć nie da się w 100% zweryfikować źródła poruszeń, istnieją pewne wskazówki dostarczające

cennych informacji. Po czym poznać, czy natchnienia serca są Boże? Poniżej praktyczne wskazówki:

- **Dążenie do świętości** – jeśli w codziennym życiu Bóg jest dla Ciebie kimś ważnym i dążysz do pogłębiania z Nim relacji, istnieje duże prawdopodobieństwo, że poruszenie rzeczywiście pochodzi od Ducha Świętego. Oczywiście nie chodzi tu o bycie człowiekiem bez grzechu. Każdy z nas upada, ale kiedy wiesz, że tylko Bóg jest Cię w stanie podnieść, cały czas dążysz do spotkania z Nim.
- **Uczucie pokoju i radości** – postępowanie zgodnie z Bożą wolą przynosi spokój, radość. Co więcej, w przypadku, gdy zaczniesz iść za Bożym wezwaniem i wprowadzać natchnienia w czyn, nikt i nic nie będzie Cię w stanie wytrącić z równowagi.
- **Zgodność z nauczaniem Kościoła katolickiego** – Boże poruszenia są zawsze zgodne z nauką Kościoła katolickiego.
- **Pokora**, czyli zdolność do przyjęcia prawdy o sobie i pokorne pełnienie swojego powołania.
- **Roztropność** – człowiek żyjący z Bogiem jest roztropny i zachowuje ład.
- **Zdolność do poświęceń** – życie z Duchem Świętym wymaga poświęceń i służby na rzecz rodziny, przyjaciół, wspólnoty. Jeśli poruszenia są egoistyczne, prawdopodobnie nie stoi za nimi Duch Boży.
- **Umiłowanie prostoty** – życie z Duchem Świętym nie polega na gonieniu za tym, co wielkie, za dążeniem do bogactwa, zaszczytów. Człowiek żyjący blisko z Bogiem wie, że jego czyny nie zawsze muszą być zauważone lub chwalone przez innych, ale ważne, by wykonywać je ze względu na Boga.
- **Prowadzenie duchowe, formacja** – człowiek podążający za Bogiem słucha swoich kierowników duchowych, spowiedników. Chce się rozwijać duchowo.

Po czym poznać natchnienia z ducha ludzkiego i pochodzące od złego ducha?

Trzeba uważać na natchnienia i dobrze je interpretować. Nawet człowiek szukający bliskości Boga i stawiający Go w centrum, może się pomylić. Poniżej wskazuję – za ks. Kralką – jak rozeznawać poruszenia, które nie pochodzą od Boga.

- **Oznaki działania ducha ludzkiego to:** silne przywiązanie do swoich przekonań i pomysłów, egoizm, interesowność, niechęć do umartwień, brak cierpliwości i psuedogorliwość, usprawiedliwianie

swoich słabości i grzechów, szybkie zniechęcanie się, chęć do postugi ewangelizacyjnej bez prowadzenia głębokiego życia duchowego, poleganie na własnych siłach, szukanie przyjemności w doznaniach duchowych.

- **Oznaki działania złego ducha to:** negowanie prawd wiary, dążenie do świętości bez wysiłku ascetycznego, pycha, upór, uczucie niepokoju, wprowadzanie zamętu.

Uczmy się rozeznawać!

Drogi bracie, siostrzo, otwartość na Boże prowadzenie to prosta droga do uświęcenia, ale należy zachować rozwagę i ostrożność. Warto rozeznawać pochodzenie natchnień i zgodnie z Bożym Słowem badać duchy. Trzeba też nieustannie mieć Boga przed oczami.

Magdalena Ślaska

Źródło:

1. Ks. K. Kralka, Sztuka rozeznawania duchowego, Kraków 2018.

Pismo Święte

W tym miesiącu nasza Wspólnota rozeznała, żeby w codziennej modlitwie szczególnie skupić się na Ks. Izajasza 58.

Wierzmy, że tym Słowem Bóg chce prowadzić naszą „małą trzódkę” spotykającą się co tydzień na czwartkowych uwielbieniach. Zachęcamy do rozważania tego fragmentu wszystkich uczestników i sympatyków SNE Św. Kamila w Zabrze.

W Piśmie Świętym Kościół nieustannie znajduje swój pokarm i swoją moc, ponieważ przyjmuje w nim nie tylko słowo ludzkie, ale to, czym jest ono rzeczywiście: Słowo Boże.

„W świętych księgach Ojciec, który jest w niebie, z wielką miłością wychodzi swoim dzieciom naprzeciw i rozmawia z nimi”. KKK, 104

Kościół „szczególnie usilnie wzywa też wszystkich wiernych... aby przez częste czytanie Pism Bożych osiągnęli „najwyższą wartość poznania Jezusa Chrystusa” (Flp 3, 8)

Nieznamość Pisma Świętego jest nieznamością Chrystusa. KKK, 133

POZNAJMY SIĘ – RENATA WAŁOSZEK

Kiedy dziś rano wstałam pomyślałam o...

Tym, że Bóg ofiarował mi spokojną noc i kolejny dzień życia. Powierzyłam Bogu wszystko, co będę robiła, moją rodzinę, znajomych i siebie.

Pieśń, która ostatnio chodzi mi po głowie to...

„Już teraz we mnie kwitną Twe ogrody, już teraz we mnie Twe Królestwo jest”.

Moja modlitwa osobista wygląda tak:

Zaczynam i kończę dzień pacierzem. Czytam Słowo Boże, odmawiam Brewiarz i różaniec. Często zwracam się w myślach do Jezusa i Maryi, mówię o różnych sprawach, dziękuję, proszę. Wzruszam się i zachwycam pięknem Boga, a smucę moją niewiernością.

Fragment słowa Bożego, który teraz mnie porusza to...

„Mądrość zbudowała sobie dom i wyciosała siedem kolumn, nabiła zwierząt, namieszała wina i stół zastawiła.

Służące wysłała, by wołały z wyżynnych miejsc miasta:
«Prostaczek niech do mnie tu przyjdzie».
Do tego, komu brak mądrości, mówiła:
«Chodźcie, nasyćcie się moim chlebem, pijcie wino, które zmieszałam.
Odrzućcie głupotę i życie, chodźcie drogą rozważi!» Prz 9, 1-6

Swoje życie Jezusowi oddałam...

Nie potrafię powiedzieć, kiedy pierwszy raz oddałam życie Jezusowi. Od kiedy pamiętam

Jezus był przy mnie obecny. Jest moim Panem, Królem, Ukochanym i codziennie powierzam mu moje życie.

We wspólnocie cenię...

Każdą siostrę i każdego brata. Wspólnota to miejsce, w którym nierzadko doświadczam bezinteresownej miłości, pomocy. Wzrastam w wierze. Zauważam, że moje serce jest bardziej wrażliwe na drugiego człowieka. Uczę się pokory. Poprzez formację mam możliwość rozwoju. Wspólna modlitwa, uwielbienie naszego Boga, adoracja, rozmowy o doświadczaniu Bożego działania są radością ożywiającą moją osobistą relację z Bogiem.

Jeśli Jezus odwiedziłby mój dom to...

Po prostu przytuliłabym się do Niego. „To szczęście niepojęte, sam Bóg odwiedza mnie”.

Od Maryi chciałabym się nauczyć...

Wielbienia Pana całą moją duszą i radowania ducha mojego w Bogu – zawsze i wszędzie. Rozważania w sercu, pokory, łagodności i miłości do Boga i ludzi.

Święci z którymi się przyjaźnię to...

Moja patronka Renata i Jan Chrzciciel.

Książka/film, który poleciłabym siostrze/bratu we wspólnocie to...

„Uzdrowienie przez Eucharystię” O. Robert De Grandis.

Służę Bogu, ponieważ...

Czuję, że inaczej nie można. On jest naszym Stwórcą, życiem, światłem, zbawieniem, a my Jego własnością.

Z CYKLU BOŻE OBIETNICE

Czyż nie jest raczej ten post, który wybieram:
rozerwać kajdany zła,
rozwiązać więzy niewoli,
wypuścić wolno uciśnionych
i wszelkie jarzmo połamać;
dzielić swój chleb z głodnym,
wprowadzić w dom biednych tułaczy,
nagiego, którego ujrzysz, przyodziać
i nie odwrócić się od współziomków.
Wtedy twoje światło wszędzie jak zorza
i szybko rozkwitnie twe zdrowie.
Sprawiedliwość twoja poprzedzać cię będzie,
chwała Pańska iść będzie za tobą.
Wtedy zawołasz, a Pan odpowie,
wezwiesz pomocy, a On [rzeknie]:
"Oto jestem!" Iz 58, 5-9

Jeśli u siebie usuniesz jarzmo,
przestaniesz grozić palcem i mówić
przewrotnie,
jeśli podasz twój chleb zgłodniałemu
i nakarmisz duszę przygnębioną,
wówczas twe światło zabłyśnie w
ciemnościach,
a twoja ciemność stanie się południem.
Pan cię zawsze prowadzić będzie,
nasyca duszę twoją na pustkowiach.
Odmłodzi twoje kości,
tak że będziesz jak zroszony ogród
i jak źródło wody, co się nie wyczerpie.
Twoi ludzie zabudują prastare zwałiska,
wzniesiesz budowle z odwiecznych
fundamentów.
I będą cię nazywać naprawcą wyłomów,
odnowicielem rumowisk - na zamieszkanie.
Iz 58, 9-12

Jeśli powściągniesz tve nogi od
przekraczania szabatu,
żeby w dzień mój święty spraw swych nie
załatwiać,
jeśli nazwiesz szabat rozkoszą,
a święty dzień Pana - czcigodnym,
jeśli go uszanujesz przez unikanie podróży,
tak by nie przeprowadzać swej woli
ani nie omawiać spraw swoich,
wtedy znajdziesz twą rozkosz w Panu.
Ja cię powiodę w triumfie przez wyżyny
kraju,
karmić cię będę dziedzictwem Jakuba,

twojego ojca.
Albowiem usta Pańskie to wyrzekły».
Iz 58, 13-14

Modlitwa do św. Michała Archanioła

Święty Michale Archaniele, wspomagaj nas w walce, a przeciw niegodziwości i zasadzkom złego ducha bądź naszą obroną. Niech go Bóg pogromić raczy, pokornie o to prosimy, a Ty, Wodzu zastępów anielskich, szatana i inne złe duchy, które na zgubę dusz ludzkich po tym świecie krążą, mocą Bożą strąć do piekła. Amen.

Jeżeli chcesz doświadczyć miłości Boga i bliźniego, zapraszamy Cię w każdy czwartek o godz.19.00, na spotkanie modlitewne wspólnoty Szkoły Nowej Ewangelizacji Maryi Królowej Aniołów, do kościoła p.w. św. Kamila w Zabrze.
W każdy trzeci czwartek miesiąca Msza Święta z modlitwą o uzdrowienie.

Redakcja:

Redaktor naczelny:
Magdalena Ślaska; m.slaska.sne@gmail.com

Autorzy tekstów: Żaneta i Paweł Babicz,
Barbara Sobota, Dorota Sowa,
Anna Zalewska, Marek Dybowski

Edycja tekstu:
Renata Waloszek

Opiekun duchowy: o. Maciej Kostecki

Strona internetowa:
www.snezabrze.pl